

BOSNA I HERCEGOVINA  
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE  
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 P 094028 22 Gž

Novi Travnik, 07.06.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Davor Kelava, kao predsjednik vijeća, Alma Islamović i Mirjana Grubešić, kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelj M.H., sin M. iz D.V., ..., zastupan po punomoćniku Hidajetu Supur, advokatu iz Bugojna, Nugle II. bb, protiv tuženih: 1. M.M. sin H., iz D.V.,..... 2. S.M., rođena V., kći Z. iz D.V., ..., oboje zastupani po punomoćniku Hajrudinu Pokvić, advokatu iz Bugojna, Polje VIII. bb, radi utvrđenja prava stvarne služnosti prolaza, vrijednost spora 500,00 KM, odlučujući po žalbi tužitelja zastupanog po punomoćniku izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Bugojnu, broj: 46 0 P 094028 19 P od 09.12.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 07.06.2022. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba tužitelja se odbija kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Bugojnu, broj: 46 0 P 094028 19 P od 09.12.2021godine.

Obrazloženje

Presudom prvostepenog suda odlučeno je kako slijedi:

„Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„Uspostavlja se pravo stvarne služnosti puta preko lične nekretnine tuženih označene kao k.č. 790/3 i 790/10 iz zk.ul. broj 288 k.o. ...., po novom premjeru k.p. broj 2473 i 2472/10 k.o. ...., u dužini od 48,20 m i širine 1,5 m od površine puta koji koristi tužitelj od dana kupovine, što su tuženi dužni da priznaju i trpe vršenje služnosti na uspostavljeni način, te da se u zemljišnim knjigama koje se vode kod ovog suda izvrši inkagulacija (a treba da stoji intabulacija, opaska ovog suda) stvarne služnosti na nekretninama tuženih, te da mu tuženi solidarno plate troškove parničnog postupka, a sve u roku od 30 dana, pod prijetnjom izvršenja, u cijelosti kao neosnovan.“

Nalaže se tužitelju da tuženim naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.440,00 KM u roku od 30 dana pod prijetnjom izvršenja.“

Protiv navedene presude tužitelj zastupan po punomoćniku je blagovremeno izjavio žalbu kojom pobija istu u cijelosti iz svih razloga propisanih u članu 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku F BiH, s prijedlogom drugostepenom sudu da uvaži žalbu i preinači prvostepenu presudu tako što će usvojiti tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti. U obrazloženju žalbe se naročito ukazuje na povredu odredbe člana 8. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH, na nesklad između tužbenog zahtjeva tužitelja i izreke suda, da se u presudi uopće ne spominje poslužna nekretnina tužitelja, a to je njegov pristupni put koji je tužitelj kupio kada je kupio i kuću s okućnicom za čiji je pristup tužitelj tražio proširenje prava stvarne služnosti puta u širini još za 1,5 m da bi mogao prići svojoj kući radnim i poljoprivrednim mašinama pošto ga tuženi stalno ometaju u tome i zbog čega je više puta intervenisala policija. Tužitelj nema drugog načina da riješi predmetni spor sa tuženima koji uopće ne razumiju da nemaju pravo da sprječavaju tužitelja da prevuče ogrjevno drvo, sijeno, građevinski materijal ili drugi materijal većih dimenzija. Sud spominje uklanjanje nekakve cikle što je nerazumljivo pošto je ista postavljena kada je napravljena kuća i put je kupljen i planiran uz coku i nema nikakve mogućnosti da se cokla nalazi na putu, a što se može vidjeti iz skice lica mjesta koja je napravljena od strane Općinske službe za katastar Općine Donji Vakuf 1981. godine. Nalazi vještaka geometra nije rađen po pravilima struke tako da se isti ne može prihvatiti kao mjerodavan. Sud je kao razlog odbijanja zahtjeva naveo potrebu uklanjanja cikle, a nije uzeo u obzir da put tužitelja koji je širok 2,5 m nije dovoljan da bi mogla nesmetano proći radna ili poljoprivredna mašina čija je širina 4 m po standardima, tako da tražena služnost ima razumnu svrhu primjenom člana 214. Zakona o stvarnim pravima.

Tuženi zastupani po punomoćniku u obrazloženom odgovoru na žalbu je osporio istu u cijelosti s prijedlogom drugostepenom sudu da istu odbije u cijelosti kao neosnovanu i potvrdi prvostepenu presudu.

Nakon što je ispitao presudu prvostepenog suda u onom dijelu u kome se žalbom pobija, u granicama razloga iz žalbe, kao i po službenoj dužnosti shodno odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Iz predmetnog stanja spisa proizilazi da je tužitelj po punomoćniku podnio kod tog suda tužbu protiv tuženih dana 12.09.2019. godine radi utvrđenja prava stvarne služnosti prolaza preko nekretnine tuženih, поближе označenih kao u preciziranom tužbenom zahtjevu od 29.11.2021. godine.

Prvostepeni sud je nakon ocjene izvedenih dokaza shodno članu 8. i 123. Zakona o parničnom postupku utvrdio slijedeće, a što se može sumirati na način:

- da je tužitelj upisan kao vlasnik nekretnina upisnih u zk.ul. broj 1501,k.č. broj 794/2 zvana Luka, u naravi oranica, površine 1500 m<sup>2</sup>, k.o. ...., a kojoj parceli po novom premijeru odgovara k.p. broj 2478, po kulturi kuća i livada površine 1366 m<sup>2</sup> i katastarska parcela broj 2477/2 u naravi pristupni put, površine 130 m<sup>2</sup> sve upisne u p.l. broj 385 k.o. ...., sa dijelom 1/1.

- da je tužitelj prednje nekretnine kupio od Z. i D.G., dakle i pristupni put i ušao u posjed istih po ugovoru o kupoprodaji zaključenog dana 03.07.2006. godine

- da su tuženi upisani kao suvlasnici i suposjednici na k.č. 790/3 i 790/10 iz zk.ul. broj 288 k.o. ...., a što odgovara po novom premijeru katastarskoj parceli 2472/1 i 2473 upisne p.l. broj 1456 k.o. ...., sa dijelom 1/2.

- da su tuženi prednje nekretnine kupili 2008. godine

- da je uviđajem na licu mjesta i vještačenjem po vještaku geometru utvrđeno da put koji je vlasništvo tužitelja i koji je označen kao k.p. 2477 iz p.l. 385/3, površine 130m<sup>2</sup> izlazi na javni magistralni put i služi kao pristupni put do kuće tužitelja, a sa dijela ovog puta i tuženi pristupaju svojoj parceli k.p. 2473, da na istom postoji i betonska podzida koju je tužitelj zatekao na licu mjesta kada je kupio nekretnine od Gavranovića i koju je napravio vlasnik susjedne parcele k.p. broj 2477/1, tako da je na početku od magistralnog puta ovaj pristupni put zbog podzide i sužen te isti nije širine 2,5 m nego je na tom mjestu ova cokla ušla u putni pojas cijeli metar, negdje 0,60 cm, a negdje 0,30 cm; da je dužina spornog puta koji tužitelj traži za proširenje svog puta i utvrđivanja prava služnosti preko poslužnih nekretnina tuženih iznosi 48,20 m, širine 1,5 m tj. ukupne površine 40 m<sup>2</sup>. Nadalje je utvrđeno iz nalaza vještaka geometra, kao i skice snimanja iz 1981. godine, a što je i na licu mjesta i vidljivo, da je prilazni put označen kao k.p. 2477/2 nastao cijepanjem matične parcele 2477/1 koja je graničila sa parcelom prednika tužitelja Z.G., sin K. označeni kao k.p. 2478 i sa parcela tuženih koje su bile ranije vlasništvo N.L., sin Lj., dakle isti put je cijepan od treće parcele,

slijedom čega prvostepeni sud nije mogao prihvatiti tvrdnje tužitelja da ne može svojim automobilom doći do svoje kuće izgrađene na k.č. 2478, jer je iz navedene skice vidljivo da se put spaja sa njegovom parcelom na kojoj mu je kuća, dužinom od 3,80 m, a dijagonalno je širok od međe između tužitelja i tuženih 4,19 m, odnosno kako je tužitelj po zanimanju trgovac i nema poljoprivrednih strojeva, da ovim putem prolazi pješice i putničkim vozilom tako da činjenica da je ovaj put sužen zbog postojanja betonske cokle u smislu člana 214. Zakona o stvarnim pravima nije razumno da se traži proširenje puta i ustanovljenje stvarne služnosti prolaza preko parcela tuženih, umjesto da se traži uklanjanje betonske cokle i drugih prepreka na putu ako postoje, pa je donio odluku u smislu člana 230. Zakona o stvarnim pravima i odbio tužitelja sa tužbenim zahtjevom kao neosnovanim. Odluka o troškovima postupka donesena je na temelju člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku F BiH.

Prednja odluka prvostepenog suda je pravilna i zakonita.

Suprotno navodima žalbe prvostepeni sud je svoje uvjerenje o neosnovanosti tužbenog zahtjeva formirao na temelju cjelokupne dokazne građe i to kako materijalnih dokaza, tako i iskaza parničnih stranaka, uviđaja na licu mjesta uz sudjelovanje i vještačenje po vještaku geometru te njihovom ocjenom kako pojedinačno, tako i dovodeći iste u međusobnu vezu, dakle na način kako je to propisano odredbom člana 8. Zakona o parničnom postupku, te u pogledu odlučnih činjenica iznio potpuno jasne i uvjerljive razloge koje su rukovodile sud u donošenju prednje odluke i na koje utvrđeno činjenično stanje je pravilno primijenio materijalno pravo tj. dao potpune, jasne i uvjerljive razloge u obrazloženju presude shodno članu 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku.

Neosnovana se žalbom prigovara da je presuda suda u suprotnosti sa postavljenim preciziranim tužbenim zahtjevom obzirom da je isti preciziran na način kako je to opredijelio punomoćnik tužitelja pred prvostepenim sud na zapisniku od 29.11.2021. godine na koji nije imao primjedbi, i o kojem zahtjevu tužitelja je sud i odlučio pobijanom presudom.

Također, neosnovano se prigovara nalazu i mišljenju vještaka geodetske struke, kao i dopuni istoga, a koji je svoj nalaz uradio nakon uvida stanja na terenu, izvršio identifikaciju parcela i skicu lica mjesta koristeći se planovima starog i novog premijera, zvaničnim podacima javnih registara nekretnina, koji je kao takav prihvaćen od strane prvostepenog suda tj. prema pravilima struke, a što se i po ocijeni ovog suda ne doima proizvoljnim.

Dakle, i po ocijeni ovog suda pravilno je prvostepeni sud zaključio da ustanovljenje služnosti prolaza u dužini i širini kako to zahtjeva tužitelj, dakle radi pristupa svojoj nekretnini kolima, traktorom i kamionom koristeći nekretnine tuženih nema razumno opravdanje kod činjenice da je tužitelj vlasnik puta u širini za koju ne spori da može doći do svojih nekretnina pješice i putničkim motornim vozilom, a da pitanje zauzeća od strane trećih lica ne treba ići na štetu tuženih i bez naknade, slijedom čega nema opravdanja da za potrebe svojih nekretnina se služi nekretninama tuženih, a pogotovo ne za radne mašine kojih nema pa kako pitanje dovoza drva tuženi i ne čine upitnim (eventualno sezonska služnost), to je odluka prvostepenog suda kojom se odbija tužbeni zahtjev tužitelja donesena uz pravilnu primjenu materijalnog prava.

Stoga, kako sud raspravlja u granicama tužbenog zahtjeva primjenom člana 2. stav 1. Zakona o parničnom postupku F BiH, to prvostepeni sud kod prednjeg činjeničnog utvrđena, a u datim okolnostima slučaja i neovisno od određenih neslaganja među strankama i nije mogao donijeti drugačiju odluku.

U pogledu preostalih razloga žalbe ovaj sud nalazi da nisu odlučne prirode, i kao takvi ni u čemu ne mogu utjecati na pravilnost i zakonitost pobijane presude, pa iste nije posebno ni obrazlagao u smislu odredbe člana 231. Zakona o parničnom postupku F BiH., slijedom čega se žalitelj radi nepotrebnog ponavljanja upućuje na iscrpno i potpuno činjenično i pravno obrazloženje prvostepenog suda koje u cijelosti prihvata i ovaj sud.

Prema tome, kako ne postoje razlozi zbog kojih se predmetna odluka pobija, kao ni oni na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti, to je valjalo žalbu žalitelja odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostepenu odluku shodno članu 226. Zakona o parničnom postupku F BiH.

Predsjednik vijeća

Davor Kelava